

T-296/02. sz. ügy

Lidl Stiftung & Co. KG

kontra

**Belső Piaci Harmonizációs Hivatal
(védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)**

„Közösségi védjegy – Felszólalás – Összetéveszthetőség – A LINDENHOF közösségi szóvédjegy bejelentése – A LINDERHOF korábbi szó- és ábrás védjegy – A 40/94/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja”

Az Elsőfokú Bíróság ítélete (második tanács), 2005. február 15. . . . . II - 566

Az ítélet összefoglalása

1. Közösségi védjegy – Fellebbezési eljárás – A közösségi bírósághoz benyújtott kereset – Fellebbezési tanács felszólalási eljárás során hozott határozatának jogszerűsége – Új tényekre történő hivatkozás általi érintettség – Megengedhetetlenség (40/94 tanácsi rendelet, 63. és 74. cikk, (1) bekezdés)

II - 563

2. *Közösségi védjegy – Fellebbezési eljárás – Az OHIM első fokon eljáró fórumának határozata ellen a fellebbezési tanács elé benyújtott fellebbezés – Új tények vagy bizonyítékok figyelembevétele – Megengedhetőség – Terjedelem (40/94 tanácsi rendelet, 74. cikk, (2) bekezdés)*
3. *Közösségi védjegy – A közösségi védjegy meghatározása és megszerzése – Viszonylagos kizáró okok – Azonos vagy hasonló termékek, illetve szolgáltatások vonatkozásában lajstromozott azonos vagy hasonló korábbi védjegy jogosultja általi felszólalás – A LINDENHOF szóvédjegy és a LINDERHOF szó- és ábrás védjegy (40/94 tanácsi rendelet, 8. cikk, (1) bekezdés, b) pont)*

1. Az Elsőfokú Bíróság előtt a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) fellebbezési tanácsa határozatai ellen indított kereset célja az említett határozatok jogszerűségének vizsgálata a közösségi védjegyről szóló 40/94 rendelet 63. cikke értelmében. Márpedig azok az Elsőfokú Bíróság előtt előadott tények, amelyeket az OHIM fórumai előtt nem adtak elő, csak akkor befolyásolhatják az ilyen határozat jogszerűségét, ha azokat az OHIM-nak hivatalból figyelembe kellett volna vennie.

lyeket a felek nem terjesztettek elő. Ebből következik, hogy az ilyen tények nem kérdőjelezhetik meg a fellebbezési tanács határozatának jogszerűségét.

(vö. 31. pont)

E tekintetben a rendelet 74. cikke (1) bekezdésének utolsó fordulatából következik – amely szerint a lajstromozás viszonylagos kizáró okaival összefüggő eljárásban az OHIM a vizsgálat során a felek által előterjesztett tényálláshoz, bizonyítékokhoz és érvekhez, valamint a kérelem szerinti igényekhez van kötve –, hogy az OHIM hivatalból nem köteles figyelembe venni olyan tényeket, ame-

2. A Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) első fokon eljáró fórumai által hozott határozatok fellebbezési tanácsok általi vizsgálata körében az OHIM fellebbezési tanácsai – a közösségi védjegyről szóló 40/94 rendelet 74. cikke (2) bekezdésében szabályozott eset kizárólagos kivételével – adhatnak helyt a fellebbezésnek a

fellebbező fél által előterjesztett új tények vagy új bizonyítékok alapján.

(vö. 33. pont)

3. A német átlagfogyasztó részéről nem áll fenn az összetévesztés veszélye a Nizzai Megállapodás szerinti 32. osztályba tartozó „ásvány- és szénsavas vizek, valamint egyéb alkoholmentes italok; gyümölcsitalok és gyümölcslevek” vonatkozásában közösségi védjegyként lajstromoztatni kívánt LINDENHOF szómegjelölés és a kiegészítő szóelemeken és díszítő ábrás elemeken túl, a „linderhof” szóelemet is tartalmazó szó- és ábrás védjegy között, amelynek lajstromozására korábban Németországban került sor a 33. osztályba tartozó „habzóborok” vonatkozásában.

Ugyanis, bár igaz, hogy a szóban forgó megjelöléseket – tekintettel a vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlóságra egyrészről a „linderhof” kifejezés, másrészről pedig a „linderhof” meghatározó szóeleme között – hasonlóknak kell tekinteni, a szóban forgó áruk közötti különbségek, amelyek többek között abból adódnak, hogy nem lehet rájuk úgy tekinteni, mint amelyek ugyanabba az italcsaládba tartoznak, felülmúlják a szóban forgó megjelölések közötti hasonlóságokat, így az átlagos német fogyasztó nem hiszi azt, hogy a szóban forgó áruk a szóban forgó megjelölésekkel azonos kereskedelmi eredetűek. Egyebekben a korábbi védjegy nem tekinthető erőteljes megkülönböztető-képességgel rendelkezőnek.

(vö. 51., 64., 67–68., 71. pont)